

ΣΥΣΤΗΝΩ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ_ΒΙΒΛΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 15/1/2017 Ημ. Αποδελτίωσης: . . 15/1/2017

Σελίδα: 1

Συστήνω

1 «Ταξίδι στην Ελλάδα, Αρχιτεκτονική και πολιτική στη Μεσόγειο του Μεσοπολέμου» του Πιέτρο Μαρία Μπάρντι (Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, εισαγωγή και μετάφραση Ανδρέας Γιακουμακάτος). Ο Μπάρντι ήταν ένας «στρατευμένος» κριτικός, οπαδός του φασισμού και του Μουσολίνι. Το 1933 ταξίδεψε στην Αθήνα για το Διεθνές Συνέδριο Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής. Έγραψε το χρονικό αυτού του ταξιδιού το οποίο μεταφράζεται τώρα, για πρώτη φορά, στα ελληνικά. Το γοητευτικό κείμενο είναι μια απολογία της μοντέρνας ιταλικής αρχιτεκτονικής μέσα από το πρίσμα του μουσολινισμού αλλά ταυτόχρονα είναι και μια συναρπαστική «ελλαδογραφία» – όπως γράφει ο μεταφραστής στην εισαγωγή του – που αξίζει να διαβαστεί. Καταπληκτικές οι σελίδες για τον Παρθενώνα που μας δίνουν κλειδιά ερμηνείας για το πώς το αρχαίο «στέκεται» στη μοντέρνα πόλη. Κι ακόμη, μια (επαν)ανακάλυψη της Αθήνας.

2 «Αι κλοπαι» του Στέφανου Ξένου (μετάφραση Ισμήνη-Λουίζα Ταμπακάκη, πρόλογος Γιάννης Στουρνάρας, εκδόσεις alphatrust). Τα οικονομικά απομνημονεύματα του Στέφανου Ξένου, που οι περισσότεροι τον γνωρίζουμε ως τον συγγραφέα του ιστορικού μυθιστορημάτος «Η πρωίς της Ελληνικής Επανάστασεως». Επιχειρηματίας στο Λονδίνο και από τους πρώτους εφορλιστές αμιόλων, ο Ξένος περιγράφει εδώ το πώς λεπιλατήθηκε από τον άγριο καπιταλισμό του Στ. Νικεοσιανές πινελές όταν περιγράφει την αρωστιά του ή σκηνές από τους δρόμους του Λονδίνου και από τις λέσχες της βρετανικής πρωτεύουσας.

3 «Έξασημένα πρωτοσέλιδα, Ρεπορτάζ από τη νεοελληνική μικροϊστορία» (εκδόσεις Polaris). Ο Γιάννης Ράγκος μεταγράφει ρεπορτάζ δύο αιώνων, από το 1802 έως το 1976. Από το ναυάγιο του πλοίου «Μέντωρ» που μετέφερε μεγάλο μέρος των Γλιπτών του Παρθενώνα ως το νερό του Καμεπερού, από το κατασκοπευτικό θρίλερ γύρω από τον θάνατο της Δωροθέας Ντε Ροσι στην Αθήνα του Μεσοπολέμου μέχρι τον Δράκο της Βουλιαγμένης, η συλλογή αυτή μας δείχνει ότι η ζωή είναι πιο ευφάνταστη από τη μυθοπλασία. Άλλωστε, πόσα και πόσα μυθιστορήματα δεν είναι στηριγμένα σε ρεπορτάζ; Από τον Πόου και τον Ξιοντορ Ντράξερ (ακόμη περιμένουμε τη μετάφραση της «Αμερικανικής Τραγωδίας») έως τον Τρούμαν Καπότε και τον δικό μας Βασιλικό.